

Kalhyggen inte klimatsmarta

Det är rörande att läsa hur Bergviks Skogs direktörer gripits av iver att minska koldioxidutsläppen i EU. Medlet är att försöka förmå kommuner inom Bergviks vidsträckta markinnehav att ge tillstånd för industrimässiga vindkraftsparker. Konsekvenserna för miljön i Hälsingland av storskaliga vindkraftsetableringar skulle bli förödande. En mera miljövänlig åtgärd för att minska CO₂ i atmosfären skulle vara att sluta med kalhyggesverksamheten och gå över till kontinuitetsskogsbruk.

Nyare och från skogsindustrin fristående forskning visar på ekologiska och miljömässiga fördelar av en selektiv skogsavverkning. Kontinuitetsskogsbruk har en positiv inverkan på kolupptaget och är en större kolsänka än skogar som avverkas enligt dagens modell. Med andra ord, kalhyggen och biobränsleuttag av växande sly och gallringsmaterial är inte koldioxidneutrala, utan *ökar* utsläppen av koldioxid jämfört med skonsammare skogsbruk. Bergvik skog skulle då visa att man är i samklang med klimatforskning, naturen och människan. Vore inte detta ett passande mål att sträva mot för ett av Europas största skogsbruksbolag?

Dessutom kunde bolaget i kraft av sitt miljöengagemang och med sitt inflytande i skogsbrukspolitiken, lobba för att få Skogsstyrelsen och miljöminister Erlandsson att ändra uppfattning om kalhyggesbrukets fördelar. Givet att Bergvik Skogs intresse för miljön grundas på annat än kommande miljardinkomster i form av markhyra för och försäljning av tillstånd för vindkraftverk.

Varumärket Bergvik Skog skulle då framstå som mera miljövänligt för kunderna inom EU och i världen, än om man fortsätter att liera sig med vindkraftsbranschens miljöförstörande verksamhet.

Marga Boustedt